Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 180. Brașovŭ, Mercurĭ 17 (29) Augustŭ 1888.

Brașovŭ, 16 Augustŭ st. v. 1888.

Italia face pregătirĭ de rĕsboiu maritimŭ. Escadra italiană ce se află în Gaeta unde își făcea esercițiile de manevrare, primì deodată în diua de 21 l. c. ordinŭ dela ministeriu sĕ întrerupă manevrele și sĕ se pregătéscă de plecare aprovisionându-se cu cărbunĭ și cu de ale mâncărei.

Cele mai marĭ corăbii cuirassate ale lumei ca „Dandolo“, „Italia“, „Duilio“ și „Lepanto“ se află în acéstă escadră, care avea sĕ plece în 25 l. c. din portulŭ „Augusta“ sub comanda admiralului Lovera spre Neapole și Messina.

Se dice, că acéstă escadră e destinată a merge în Levantă, dér unde în specialŭ? In Asia mică, în Siria séu chiar la litoralul african?

Mare sensațiă a produsŭ împrejurarea, că aceste mĕsurĭ maritime ale Italiei s'au luatŭ imediatŭ după întêlnirea ministrului președinte Crispi cu principele Bismarck la Fridrichsruhe, și că pe când admiralulŭ italianŭ primì ordinulŭ de-a pregăti corăbiile italiane pentru lungulŭ drumŭ în Levantă, d-lŭ Crispi se întórce cu cea mai mare grabă în Italia, cu tóte că aicĭ nu se întêmplase nimicŭ ce-ar justifica acéstă grabă.

Vrendŭ, nevrendŭ trebue omulŭ se credă, că ordinele date escadrei italiane stau în legătură cu conferența dela Friedrichsruhe, și precum ni se telegrafiéză acéstă împregiurare a produsŭ óre-care nelinișce în cercurile politice din Berlinŭ, carĭ se aștéptă chiar la evenimente surprindĕtóre.

Nu cumva, are de gândŭ Italia sĕ atace Tripolis, séu sĕ facă vre-o altă demonstrațiune spre a prevenì unŭ atacŭ eventualŭ alŭ Franciei cu privire la drepturile Italienilorŭ în Tunis? Orĭ dóră s'au spăriatŭ Italienii de mobilisarea corăbiilorŭ de reservă ale marinei francese?

E greu a gâci ce planŭ are guvernulŭ italianŭ. Destulŭ că desfășurarea puterilorŭ sale maritime insuflă deja marĭ îngrijirĭ pentru pace, deși nu-i vine nimĕrui a crede, că se va nasce unŭ rĕsboiu între Italia și Francia, pentru Massauah orĭ Tunis.

Tótă lumea e curiósă sĕ vedă la ce țintesce noulŭ planŭ alŭ guvernului italianŭ. Diarele rusescĭ esplică visita lui Crispi la Friedrichsruhe chiar într'unŭ sensŭ, care ar eschide o ințelegere comună a Germaniei cu Italia în contra Franciei. Italienii, dicŭ foile rusescĭ, nu suntŭ mulțămițĭ cu politica esterióră a lui Crispi și cu atitudinea sa față cu Francia și de aceea s'a grăbitŭ elŭ a merge la Friedrichsruhe, spre a face ca atențiunea Italiei sĕ se concentreze în altă direcțiune.

„Novoie Vremea“ susține, că în Viena se esageréză importanța visitei lui Crispi: dér ea nu va avé nicĭ o influință seriósă asupra mersului evenimentelorŭ europene, ci celŭ multŭ va contribui la întărirea posițiunei ministerului actualŭ italianŭ.

De altă părere este diarulŭ „Novosti“. Elŭ susține că liga de pace plănuește ceva în ascunsŭ și că întêlnirile între Bismark, Crispi și Kalnoky dovedescŭ că liga de pace desvoltă o viuă activitate.

Póte că asemenĭ considerațiunĭ au datŭ nascere faimei, că la Friedrichsruhe a fostŭ vorba de-o „împărțire a Mărei mediterane.“ In totŭ casulŭ ceva se coce în ascunsŭ și cine scie de unde va sărì cea dintâiu scânteiă, care va da focŭ colosalului materialŭ esplosibilŭ grămăditŭ în tóte părțile.

Cine va fi urmașulŭ lui Trefort?

Incă nicĭ nu se reciseră bine osămintele reposatului ministru de instrucțiune, și foile de dincolo și de dincóce de Laita și aduseră scirĭ despre urmașulŭ lui Trefort. Așa o telegramă, ce'i s'a trimisŭ din Budapesta diarului „Neues Wiener Tagblatt“, spune că clericalii arŭ voi sĕ se numéscă în loculŭ lui Trefort fostulŭ guvernatorŭ din Fiume și actualul maresal alŭ curții contele Szapáry Géza, a cărui soțiă Teresia stă în strinse legăturĭ cu clericalii conservativĭ. Idea acestei candidaturĭ s'a conceputŭ încă pe când Trefort era greu bolnavŭ. Tisza nicĭ-odată n'a fostŭ pentru acéstă candidatură deși pentru elŭ este de o mare însĕmnătate. Candidatulŭ seu sĕ dice c'ar fi vicepreședintele camerei magnațilorŭ și comitele supremŭ alŭ Comit. Szepes, contele Albin *Csáky*. Acesta a fostŭ îmbiatŭ de mai multe orĭ cu portofoliulŭ ministerialŭ. De-asemenea e vorba și de contele Iosifŭ *Zichy*, care e înruditŭ cu familia lui Tisza.

In ce privesce pe Albert *Berzeviczy*, secretarulŭ de statŭ de acum, nu se crede că elŭ va puté fi următorulŭ lui Trefort, căcĭ omŭ tinerŭ fiindŭ nu se pricepe la aceea, ca sĕ-șĭ creeze óre-care partidŭ în dietă. Cu tóte astea afacerile ministerului de culte și instrucțiune le va conduce elŭ câtva timpŭ și depinde dela urmașulŭ lui Trefort, că mai remâné-va elŭ în postulŭ de secretarŭ de statŭ orĭ ba? Decă va fi numitŭ Szapáry, posiția lui e amenințată, ér decă Csáky va ocupa loculŭ lui Trefort, atuncĭ se crede, că rĕmânarea lui în postŭ este sigură.

In cestiunea limbei.

„Egyetertes“ dela 27 Augustŭ, înregistrândŭ scirea, că tinerii Maghiarĭ din Neuhäusel (Novezamki, Ersekujvar) carĭ suntŭ assentațĭ în armată, suntŭ provocațĭ a se presenta la regimentŭ prin hârtii compuse în limba *germană și slavă*, face următórea semnificativă observațiune:

„Scimŭ, ce e dreptŭ, că cei dela miliția nu-șĭ pre batŭ capulŭ sĕ scie unde-lŭ dóre pe Maghiarŭ, dér chiar interesulŭ lorŭ propriu ar cere celu puținŭ ca ei sĕ nu împedece esecutarea ordinului lorŭ, comunicândŭ cu Maghiarii (par' că tinerii dela Novezamki suntŭ totŭ Maghiarĭ! — R. G.) într'o limbă necunoscută. Decă în urma acésta tenĕrulŭ obligatŭ la serviciul militar nu se presentéză la terminulŭ, când a fostŭ citatŭ, lorŭ înși-le au a-șĭ ascrie acésta și în loculŭ celui „fugitŭ“ potŭ sĕ aresteze atuncĭ pe acela, care trimite tinerilorŭ maghiarĭ citațiunĭ scrise în limba germană și slovacă.“

Acésta ne aduce aminte de proverbulŭ: „dî-i mamă gușată, ca sĕ nu-țĭ apuce a dice“. Par'că Ungurii o facŭ mai bine cu unguréscа lorŭ decâtŭ Nemții din armată cu nemțésca. P'aicĭ se întêmplă că 'i se vinde și casa bietului țeranŭ fără sĕ scie de ce pentrucă n'a înțelesŭ nimicŭ din hârtiile ungurescĭ ce i s'au înmânatŭ.

DIN AFARĂ.

Din Constantinopolŭ sosesce scirea, că în ministeriulŭ de-acolo se vorŭ face schimbărĭ. *Munir-pașa*, actualmente ministru de interne, va fi numitŭ ministru de finance, ér loculŭ sĕu îlŭ va ocupa *Djevdet-pașa*, ministrulŭ de justițiă de acum; *Riza-pașa* va fi numitŭ ministru de justițiă și culte. Chiar și în ministerulŭ de esterne se vorŭ face schimbărĭ; ba după cum se vorbesce și posiția marelui visirŭ *Kiamil* este amenințată. *Osman-pașa* sĕ fi convinsŭ pe sultanulŭ, că marele vizir în afacerea Massauahului precum și în trebile finanțelorŭ, a împrumutului și cea a căilorŭ ferate orientale din Rumelia, nu s'ar fi purtatŭ cu destulă energiă. Sultanulŭ *Abdul-Hamid* sĕ se fi și hotărîtŭ a-șĭ lua unŭ altŭ mare vizirŭ în loculŭ lui Kiamil.

*

Diarulŭ „Riforma“ din Roma speréză, că întrevederea miniștrilorŭ *Krispi* și *Kalnoky* va face odată pentru totdéuna finitŭ comentarelorŭ ce s'au scrisŭ asupra întêlnirei din Friedrichsruhe. Prin întêlnirea dela Eger s'a constatatŭ, că *Italia și Austro-Ungaria suntŭ de o părere* cu privire la diferitele cestiunĭ ce preocupă Europa. Din amêndouĕ întrevederile, încheie „Riforma“, nu va resulta nimicŭ despre ce ar avé a se plânge Europa.

*

Mobilisarea de probă a câtorva *corăbii cuirassate francese* în portulu dela Toulon a produsŭ în Italia câtŭ și în Germania órecare neliniște. E vorba adecă de a se pune optŭ corăbii cuirassate din reservă în stare de manevrare spre a face unŭ esercițiu de dece dile la insulele Hyeres. Nu ințelegemŭ dér de ce se fi produsŭ acéstă mobilisare de probă atâta nelinisce!

*

Corespondentulŭ diarului „N. Fr. Presse“ a avutŭ la Eger o mică convorbire cu *secretarulŭ contelui Kalnoky*, *contele Vydenbruck*. Acesta dise că întêlnirea miniștrilorŭ este unŭ actŭ de curtoasiă și unŭ semnŭ, că bunele raporturĭ dintre Italia și Austria continuă. In urma călĕtoriei regelui Umberto la manevre, Crispi se grăbì a se reîntórce la Roma și nu mai putù face contelui Kalnoky visita în Viena; de aceea s'a și făcutŭ întêlnirea la Eger. Nu s'au luat ințelegerĭ și hotărîrĭ politice și nicĭ cestiunea de Masauah, nicĭ conflictulŭ italiano-francesŭ n'au fostŭ obiectulŭ convorbirilorŭ în Friedrichsruhe. Alianța triplă este însĕ adĭ mai strînsă și mai tare ca vreodată.

SCIRILE DILEI.

Etă și *programulŭ* Comitetului arangiatorŭ alŭ adunărei *Societății pentru fondŭ de teatru românŭ*, ce se va ține la 15 și 16 Septemvre în Lugoșŭ: In ajunulŭ adunării generale, se va ține o seră de cunoscință în otelulŭ „Concordia“ cu óspeții sosițĭ. In diua următóre, la 15 Septemvre, se va asculta liturghia în biserica gr. or. și gr. c., apoi va urma deschiderea adunării generale, cu formalitățile obicĭnuite și conformŭ programei statorite de comitetulŭ Societății; după amedŭ comisiunile alese vorŭ lucra; séra se va da o representațiune teatrală și concertŭ, după care va urma cina comună în „Concordia.“ A doua di se va ține a doua ședință a adunării, după care va fi unŭ banchetŭ ér după banchetŭ se va asculta emularea corurilorŭ vocale din poporŭ și unŭ juriu va împărți premiile. Serbările se vorŭ încheia séra printr'unŭ balŭ.

* * *

Procesulŭ de pressă alŭ revistei „*Romaenische Revue*“ se va pertracta la 30 Augustŭ înaintea tribunalului cu jurațĭ din Aradŭ. Autorulŭ articulului încriminatŭ este, după cum scimŭ, d-lŭ *Stefanŭ Albu*, învĕțătorŭ în Reșița.

* * *

Din Bucovina sosesce trista scire, că deputatulŭ românŭ *Isidorŭ de Zotta*, președintele districtului Suceva, a rĕposatŭ în 25 l. c. în acelașŭ orașŭ. Elŭ a fostŭ representantulŭ comunelorŭ rurale Rădăuțĭ-Suceva și a făcutŭ parte în parlamentŭ din clubulŭ centrului dreptŭ.

* * *

Cetimŭ în „Românulŭ“: Ni se spune într'unŭ modŭ sigurŭ, că *M. S. Regina României* lucréză acuma la o *piesă teatrală*, alŭ cărui subiectŭ l'a luatŭ din timpulŭ cruciatelorŭ.

* * *

La înmormêntarea ministrului *Augustinŭ Trefort* ținù, după binecuvêntarea cadavrului în vestibululŭ academiei ungurescĭ, canoniculŭ *Fraknoi*, secret. gen. alŭ academiei, unŭ *discursŭ* din care estragemŭ următorulŭ pasagiu caracteristicŭ: ....Și Provedința a binecuvêntatŭ străduințele tale. Pe când bărbații glorioșĭ, carĭ înainte de tine se însuflețiau de-acele scopurĭ, n'au pututŭ decâtŭ sĕ pregătéscă terĕmulŭ, séu sĕ pună pietrile fundamentale, ție țĭ-a fostŭ datŭ de-a devenì *marele architectŭ alŭ edificiului culturei naționale;* pentru-că ideilorŭ tale înalte și zelului tĕu, înflăcăratŭ, i-a statŭ la disposițiă unŭ șirŭ fórte lungŭ de anĭ, *mijlócele puterei*. Cu ajutorulŭ acestei puterĭ curagiulŭ tĕu, ce nu cunoscea desperare și puterea ta de activitate neobosită au creatŭ nisce instituțiunĭ, carĭ pe lângă aceea că au pusŭ la locŭ ceea ce s'a fostŭ negligiatŭ sute de anĭ, pórtă însine condițiunile unei puterĭ de viĕță seculare. De aceea mulțămimŭ Provedinței că te-amŭ pututŭ poseda....“ — Viitorulŭ va arăta ce felŭ de architectŭ a fostŭ Trefort și decă nu cumva a clăditŭ cea clăditŭ numai pe năsipŭ.

* * *

Concertulŭ de Sâmbătă alŭ d-lui L. *Wiest*, profesorŭ la Conservatorulŭ din Bucurescĭ, datŭ în sala Otelului Nr. I de aicĭ, nu a fostŭ cercetatŭ așa precum a meritatŭ. D-lŭ Wiest scie sĕ producă cu violina sa efecte surprindĕtóre și cu tóte că este deja fórte înaintatŭ în etate, nu șĭ-a pierdutŭ încă vioiciunea și elanulŭ tinerețelorŭ în predarea celorŭ mai grele piese. Fragmentele din opera

„Faust“, piesa „Stéua României“ și mai alesŭ „Doina“ și „Sêrba“ le-a esecutatŭ veteranulŭ artistŭ c'o facilitate și bravură estraordinară și a și fostŭ întêmpinatŭ cu cele mai vii aplause.

***

In 26 l. c. a muritŭ secretarulŭ camerei comerciale din Brașovŭ, advocatulŭ *Ioanŭ Hintz*, în etate de 73 anĭ. Rĕposatulŭ a fostŭ unulŭ din cei mai activĭ și capabilĭ bărbațĭ ai Sașilorŭ de aicĭ. Elŭ s'a distinsŭ în deosebĭ prin scrierile sale eminente în cestiunĭ industriale și economice, precum și ca bunŭ juris-consultŭ. Camera comercială pierde într'însulŭ o putere greu de înlocuitŭ.

***

Se dice, că *inchisórea de statŭ din Vațŭ* se va strămuta la *Seghedinŭ*, unde se va construi pentru scopulŭ acesta unŭ nou edificiu.

***

In 23 l. c. a fostŭ mare *focŭ în Sebeșŭ* tocmai în suburbiulŭ românŭ. Au arsŭ vr'o 50 de gazde. Causa incendiului nu e cunoscută.

***

Se anunță din Clușiu, că intendantulŭ teatrului naționalŭ de-acolo a cerutŭ sĕ se mărêscă subvenția teatrului spre a se pute susține *o operă stabilă în Clușiu*. — Timpulŭ, dice ironice „S. T.,“ e bine alesŭ, căcĭ ce mai importă câte-va mii de florinĭ, când se facŭ datorii cu milióne?

***

In Aghirișŭ apróре de Clușiu unŭ locuitorŭ din Budapesta a înființatŭ o fabrică de *ipsos* (ghipsŭ) cu unŭ capitalŭ de 50.000 de fl. Fabrica sĕ dice, dispune de unŭ isvorŭ bogatŭ de materialŭ brutŭ.

***

Despărțĕmêntulŭ 1, alŭ Brașovului și Treiscaunelorŭ, *alŭ Associațiunei transilvane* își va ține adunarea generală Duminecă în **28 Augustŭ st. n.**, ér nu în 22 Augustŭ, precum din eróre s'a publicatŭ în nr. 178 alŭ foiei nóstre.

***

Congresulŭ de dreptŭ comercialŭ din Berna se deschide sĕptĕmâna viitóre. România este representată la acestŭ congresŭ de către d. *Al. Degrea*, consilierŭ la Curtea de Casație.

***

Unulu din țĕranii din România, carĭ au fostŭ *mușcațĭ de lupulŭ turbatŭ* din județulŭ Putna, a muritŭ în spitalulŭ Brâncovenescŭ din Bucurescĭ. Ceilalțĭ 13 țĕranĭ se află multŭ mai bine și mergŭ spre vindecare.

***

Agiulŭ în România a scădutu la $5^0/_0$, câteva lunĭ înainte de asta era 14 și chiar $17^0/_0$.

Delimitarea granițelorŭ.

Circulara ministrului afacerilorŭ streine din România adresată d-lorŭ prefecțĭ a-i județelorŭ limitrofe cu Austro-Ungaria.

Domnule prefectŭ!

Departamentulŭ meu a primitŭ de câtva timpŭ mai multe plângerĭ din partea proprietarilorŭ sĕu arendașilorŭ de moșii situate pe frontiera țĕrei despre Austro-Ungaria, vĕdêndŭ că noua liniă a frontierei nu se potrivesce în multe părțĭ cu limitele trase prin actele, planurile și alte documente ce posedŭ, ei au credutŭ că se compromite dreptulŭ de proprietate sĕu posesiune asupra bucăților de pămêntŭ carĭ le-au stăpânit și carĭ rĕmânŭ dincolo de hotarŭ.

Dorindŭ a face sĕ dispară orĭ ce nedumerire în acéstă privință, nu credŭ de prisosŭ a vĕ reaminti cuprinsulŭ art. X și XI din convencțiunea de dilimitare între România și Austro-Ungaria încheiată anulŭ trecutŭ.

Art. X. Se înțelege, că presenta convențiune nu póte aduce prejudicii drepturilorŭ private actuale ale proprietarilorŭ acelorŭ imobile, carĭ trecŭ, în totalŭ sĕu în parte, dintr'o țéră într'alta în ceea ce se atinge de drepturile de posesiune și de liberă disposițiune ale acestorŭ imobile.

Cu tóte acestea, orĭ de câte orĭ unŭ imobilŭ de categoria acésta ar trebui sĕ trécă în mânile unui nou proprietarŭ prin vêndare, schimbŭ, donațiune sĕu legatŭ, statulŭ pe teritorulŭ căruia se află situatŭ imobilulu va avea unŭ dreptŭ de preemțiune și va putea sĕ dobândéscă acelŭ imobilŭ, plătindŭ prețulŭ normalŭ care se va determina după valórea pămêntului în localitato, de către arbitrii numițĭ de ambele părțĭ interesate și în casŭ de neînțelegere între arbitrii de către tribunalulŭ unde se află situatŭ imobilulŭ, care se va pronunța asupra contestațiunei.

Art. XI. Proprietarii imobilelorŭ, despre carĭ se face mențiune în articululŭ precedentŭ, vorŭ fi tratațĭ în ceea ce privesce aceste posesiunĭ, după principiile cele mai liberale, adecă aceștĭ proprietarĭ mixtĭ, servitorii lorŭ și locuitorii vorŭ avea dreptulŭ de a trece orĭ când, cu instrumentele de aratŭ, cu vitele, cu uneltele lorŭ, etc. etc., dintr'o parte a propietății, tăiată astfelŭ de fruntariă, în cealalta, fără a ținea sémă de deosebirea de suveranitate; totŭ astfelŭ vorŭ putea transporta dela unŭ loc la altul recoltele lorŭ, vitele lorŭ și tóte produsele solului, în stare brută sĕu preparate, fără împiedecare și fără plata vre-unui dreptŭ óre-care.

Acéstă favóre este totușĭ restrînsă la produsele teritoriului, astfelŭ tăiatŭ de linia de demarmațiune, fără a esclude perceperea impositelorŭ directe ale acestorŭ imobile.

Beneficienții acestei imunitățĭ vorŭ trebui se aibă totdeuna cu dênșii unŭ certificatŭ permanentŭ, constătătorŭ de individualitatea și calitatea lorŭ care se pórte viza autoritățilorŭ celorŭ două țĕrĭ și pe care sĕ-lŭ pótă presenta la orĭ ce cerere autorităței de fruntariă. Acestŭ certificatŭ, precum și viza lui nu vorŭ fi supuse la nicĭ o taxă.

Precum vedețĭ, d-le prefectŭ, dorința ambelorŭ guverne a fostŭ de a se respecta drepturile de proprietate și posesiune asupra părțilorŭ de teritoriu, carĭ au trecutŭ sub stăpânirea Statului vecinŭ, precum și de a înlesni pe câtŭ se póte exploatarea acelorŭ bucățĭ de pămêntŭ de către proprietarii lorŭ rĕmașĭ în țéră.

Vețĭ bine-voi, d-le prefectŭ, sĕ luațĭ disposițiunile ce vețĭ crede mai nimerite pentru ca toțĭ locuitorii comunelorŭ învecinate cu frontiera sĕ fie pușĭ în cunoscință de cele de mai susŭ.

Acéstă publicitate va fi celŭ mai bunŭ mijlocŭ pentru ca, dispărêndŭ nedumeririle ce mai potŭ exista, sĕ se previe orĭ-ce contestațiunĭ.

In privința părțilorŭ de pămêntŭ din Bucovina și Transilvania trecute în stăpânirea Statului românŭ și asupra cărora drepturile de posesiune ale proprietarilorŭ lorŭ, domiciliațĭ în Austro-Ungaria, urméză a rĕmâne neatinse.

Vĕ rogŭ sĕ dațĭ autorităților administrative, dependinte de acéstă prefectură, ordine severe ca sĕ veghieze la stricta aplicare a susŭ citatelorŭ articole din convențiunea de delimitare, spre a preîntêmpina orice plângere din partea vecinilorŭ noștri.

Primițĭ, vĕ rogŭ d-le prefectŭ, asigurarea distinsei mele considerațiunĭ.

Ministru **P. P. Carpŭ**.

Recolta Ungariei în 1888.

In întrega Ungariă au fostŭ în anulŭ acesta sĕmĕnate cu grâu 2.912,371 hectare pămêntŭ. O parte din acestŭ teritoriu a suferitŭ prin inundații, dér n'a suferitŭ în așa mĕsură mare, ca întrega recoltă sĕ fiă nimicită. Din acestŭ teritoriu $64\frac{1}{2}\%$ au datŭ o recoltă mai bună ca de mijlocŭ, 27% de mijlocŭ, ér $8\frac{1}{2}\%$ mai slabă ca de mijlocŭ.

Productulŭ grâului în întrega Ungariă trece ca $3\frac{1}{2}$ milióne de hectolitre peste productulŭ unei recolte de mijlocŭ.

Calitatea grâului încă se póte dice în mare parte, că e mai bună decâtŭ de mijlocŭ. Unde recolta grâului a fostŭ mai puțină în cantitate, acolo și în calitate a fostŭ mai rea.

Cu sĕcară au fostŭ sĕmĕnate în întrégă Ungaria 1.411,570 hectare; dintre acestea 11% au datŭ o recoltă mai bună ca de mijlocŭ, 14% de mijlocŭ, 75% mai puțină ca de mijlocŭ. Intrega recoltă este cu $2\frac{3}{4}$ milióne hectolitre mai puțină ca de mijlocŭ; calitatea însĕ e mai bună ca de mijlocŭ.

Cu orz au fost sĕmĕnate în întrega Ungariă 1.048.981 hectare; din acestea 6% au datŭ o recoltă mai bună ca de mijlocŭ, 11% de mijlocŭ și 83% mai slabă ca de mijlocŭ. Cantitatea a fostŭ peste totŭ cu $2\frac{1}{2}$ milióne mai puțină ca de mijlocŭ. Nicĭ după cualitate orzulŭ n'a datŭ în anulŭ acesta o recoltă mulțămitóre.

Ovĕsulŭ încă n'a corĕspunsŭ așteptărilorŭ. Din 1.159,671 hectare sĕmĕnate cu ovĕsŭ, 14% au datŭ o recoltă mai bună ca de mijlocŭ, 30% de mijlocŭ și 56% mai slabă ca de mijlocŭ. Recolta peste totŭ a fostŭ cu 3 milióne mai puțină ca de mijlocŭ. Ovĕsulŭ în mare parte este bunŭ, dér nu e destulŭ de greu.

Cucuruzulŭ este bunŭ; asemenea suntŭ bune și păstăiósele. Cartofii însĕ suntŭ puținĭ atâtŭ în Ungaria câtŭ și în Austria.

Ungaria și Austria împreună vorŭ pute esporta în anulŭ acesta 4—5 milióne măjĭ metrice grâu, $2\frac{1}{2}$—3 milióne m. m. orzŭ. Din sĕcară și ovĕsŭ nu vorŭ pute esporta nimicŭ.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

B. Monorŭ, 22 Aug. 1888.

Cu plăcere venimŭ a Vĕ încunoscința despre decursulŭ și cercetarea *petrecerei de veră ținută la Monorŭ* în 5 Aug. a. c.

A fostŭ fórte bine cercetată acéstă petrecere, a cărei începutŭ s'a făcutŭ în anulŭ trecutŭ. Costumulŭ naționalŭ din deosebite ținuturĭ românescĭ, precum someșenescŭ, bârgăonescŭ, têrgovenescŭ etc. precum și celŭ împrumutatŭ din România. a fostŭ spre plăcuta surprindere a tuturora fórte bine representatŭ ceea ce face onóre femeilorŭ și fetelorŭ române.

Mulțămită se aduce pré stimațilorŭ domnĭ și dómne, carĭ din depărtărĭ considerabile de 50 și 60 chilometri au alergatŭ a lua parte la acéstă modestă petrecere curat românéscă, ceea ce pe subscrisul comitetŭ îlŭ încuragiază, ca în anulŭ venitorŭ sĕ întocméscă totŭ așa, décă nu cumva și mai frumosŭ acéstă petrecere la care crede că va fi întîmpinatŭ și atuncĭ de binevoitorulŭ sprijinŭ alŭ onor. publicŭ din jurulŭ Monorului și alte ținuturĭ.

Incassarea a fostŭ de 72 fl. 10 cr. cu supra solvirĭ din partea mai multorŭ stimate familii, precum și unŭ ofertŭ de 2 fl. din partea dlui preotŭ N. Nicolescu din Mesterhaza, apoi una ordine de dansŭ lucrată cu multŭ gustŭ de pictorii Ioanŭ Baciu preotŭ românŭ în Șioimușiu și colaboratorulŭ sĕu Török, cărora li se aduce mulțămita cea mai mare.

Spesele au fostŭ 55 fl. 80 cr., carĭ subtragêndu-se din suma incursă, rĕmâne unŭ venitŭ curatŭ de 16 fl. 30 cr. destinatŭ în favorulŭ înființânde-i scóle de fetițe din Monorŭ.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Mușcațĭ de animale sĕlbatice. In comuna *Veszto* din comitatulu Bekes, în

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Fine.)

Nr. IV.

Nicolae Bălcescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

Bucurescĭ, 18 (30) Iulie 1848.

„*Iubite Ghica,*

„Cu venirea Rășcanului acolo, d'abia „am vreme sĕ-țĭ scriu vr'o câte-va rîn„durĭ. Aicea suntemŭ liniștițĭ de mai „multe dile, de când adecă ne-am întorsŭ „în Capitală érășĭ (3 Iulie). Reacționarĭ „sunt destui și în tótă țera, dér i-am cam „speriatŭ cu vorba, deși nu în faptă. „Poporulŭ îlŭ câștigămŭ din di în di mai „multŭ. Negustorimea tótă din Bucu„rescĭ este revoluționară. Reacționarii „însĕ totŭ cam comploteză. Nădăjduimŭ „acuma în venirea lui Soleiman-Pașa. „Acesta mâne vine la Giurgiu dela Rus„ciucŭ. Elŭ ne asigură, că ne va fi în „favorŭ. Nădăjduimŭ că nicĭ ostenĭ tur„cescĭ nu vorŭ veni în țéră. Oștile ru„sescĭ se tragŭ din Moldova. Nădăjduimŭ „că nĭ-a merge bine. Amŭ datŭ afară „legea alegerilorŭ. Țĭ-am trimesŭ, suntŭ „vr'o trei dile, banĭ și scrisorĭ. Lucréză „cu activitate acolo, ca sĕ dobândimŭ „recunóscerea Constituției. Numai prin „acésta scăpămŭ revoluția și biruimŭ tótă „reacția.

„Adio, iubite Chica. Scrie-mĭ mai dasŭ.

„Salutare și Frăția

N. Bălcescu.

„De va ave trebuință Rășcanu de „ceva acolo, ajută-lŭ. Complimente dela „Tell și Golescĭ și toțĭ ceialalțĭ.“

Nr. V.

C. A. Rosetti lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

30 Iulie (12 Augustŭ) 1848.

„*Cher ami,*

„Nu țĭ-am scrisŭ până acum. căcĭ „crede că nu am pututŭ; au trecutŭ dile „și nopțĭ întregĭ fără sĕ viu acasă și „până acum chiar dela 8 Iunie, de când „căpitanŭ Costache m'a mutatŭ în ca„sarmă, și până mai alaltăierĭ, socotindŭ „peste totŭ, n'am vorbitŭ cu biata Maria „mea 60 de minute. Lipsa ta am sim„țit'o atâtŭ de multŭ în câtŭ de 10 orĭ „pe fiă-care di diceamŭ, unde este Ionŭ.

„Țera a fostŭ gata pentru revoluțiă „însĕ din nenorocire nu suntŭ ómenĭ, nu „suntŭ ómenĭ mai vîrtosŭ cu capacitate. „Ómenii ce alcătuiau guvernulŭ aveau „capacitate, de détruire, mains non pas „celle de construire. Nu socoti, că mĕ „scotŭ și pe mine din acestŭ numĕrŭ. „căcĭ cu tóte că scii că-țĭ mâncămŭ ure„chile cu: „Când oiu fi guvernŭ provi„soriu“, nicĭ-odată nu am fostŭ atâtŭ de „prostŭ încâtŭ sĕ nu cunoscŭ că nu am „capacitate de a guverna. Nu voescŭ „sĕ acusŭ pe nimenea, dér am desĕvâr„șita convicțiă că, décă acestŭ guvernŭ „se compunea de alțĭ ómenĭ, țera era „scăpată. Crede că inima mea n'a sim„țitŭ unŭ minutŭ măcarŭ bucuria liber„tății din pricina acésta.

„Dér sĕ le lăsămŭ acestea; a se la„menta cine-va de cele trecute, este o „pierdere de timpŭ.

„In câteva vorbe sĕ-țĭ spunŭ eu cum „stămŭ. După o stăruință a Turcilorŭ „de 10 dile, décă nu va fi și mai multŭ, „s'a alesŭ unŭ guvernŭ de 6 membri „sub numele de Locotenența Domnéscă; „sĕ lăsămŭ că și aci a fostŭ o escama„toriă. Acestŭ guvernŭ, îndată după ce„rerea prin graiu alŭ unui Tinghir-Effendi, „trimisulŭ lui Soleiman-Pașa, carele a „profitatŭ de poltroneria lui Eliad și ca„rele a înduplecatŭ și pe ceilalțĭ, Loco„tenența a făcutŭ o publicațiă în care „dice:

„Les nouvelles institutions demandées „par le peuple Valacque ne seront en „vigueur qu'après l'approbation de S. E. „Suleiman-Pacha et la sanction de S. H. „le Sultan.“

„Ce sĕ facemŭ noi? se-i dămŭ josŭ „și sub judecată? sĕ face istoriă mare „pe câmpulŭ Filaretului; dér adunându-i „după obiceiulŭ ce avemŭ vr'o 6—7 mii „ómenĭ îi aduserămŭ din vorbă și pro„testară în potriva acelei proclamații. „Apoi fiindŭ și Soleiman-Pașa. a cerutŭ „se fiă aleșĭ numai trei membri și nu„mai din miniștrii. Se alese îndată N. „Golescu, Eliadŭ și Tellŭ, și poporulŭ „veni la palatŭ și le dise: Nu avețĭ voiă „sĕ înstrăinațĭ nicĭ unulŭ din drepturile „nóstre, căcĭ la dinpotrivă, noi vomŭ „protesta și nu vomŭ recunósce acea „lucrare.

„Peste câteva césurĭ după acésta, „acestŭ nou guvernŭ, republică acea a„furisită proclamațiă, însĕ trage numai 6 „esemplare.

„Noi dér, ca sĕ nu pierdemŭ totŭ „ce avemŭ mai scumpŭ, umblămŭ acum „sĕ facemŭ unŭ protestŭ din partea „poporului iscălitŭ, prin care sĕ anulămu „acea hârtiă nenorocită.

„Étă, dragulŭ meu, trista stare în „care ne aflămŭ. Silesce-te tu celŭ pu„ținŭ sĕ scapĭ biata țéră. căcĭ noi sun„temŭ ticăloșii ticăloșilorŭ. La revedere, „scrie mai desŭ.

„Mes respects à M-me Ghica.“

C. A. Rosetti.

Ungaria, 4 copii au fostŭ muşcaţĭ de unŭ câne turbatŭ. Cânele a fostŭ omorîtŭ şi la secţionarea lui nu s'a pututŭ constata, că în adevĕrŭ ar fi fostŭ turbatŭ, cu tóte acestea însĕ copiii au fostŭ supuşĭ cu toţii curei medicale. Unulŭ din copii, în etate de 9 anĭ, a muritŭ la 11 l. c. după o suferinţă grôznică de 3 ḑile. La 17 l. c. fisolgăbirĕulŭ respectivŭ raportă fişpanului, că ceilalţĭ 3 copii nu parŭ a fi în nicĭ unŭ periculŭ, dér abia trecură câteva ḑile şi în 20 l. c. murì alŭ 2-lea copilŭ; ceilalţĭ 2 copii, carĭ au mai rĕmasŭ încă în viéţă, se află într'o stare fórte îngrijitóre.

„Epoca“ anunţă, că au fostŭ muşcaţĭ de unŭ lupŭ turbatŭ 7 ţĕranĭ din comuna *Iveştĭ în România*. S'au luatŭ disposiţii pentru transportarea acestorŭ nenorociţĭ în institutulŭ bactereologicŭ alŭ d-lui dr. Babeşŭ din Bucurescĭ.

Literatură.

Despre Iritomie. Tesă pentru doctoratŭ în medicină şi chirurgiă, de *Ioanŭ I. Popoviciu*, bacalaureatŭ în litere şi sciinţe. Bucurescĭ 1888. — Tesa acésta a fostŭ presentată de d-lŭ Popoviciu facultăţii de medicină din Bucurescĭ şi opiniunile expuse în ea din partea d-lui autorŭ suntŭ de interesŭ mai vêrtosŭ pentru medicii specialiştĭ în oculistică.

Manualŭ din legile despre usură (cămătărnicia.) Sub titlulŭ acesta a eşitŭ de sub tiparŭ în tipografia diecesană din Caransebeşŭ o mică broşură, care este de mare interesŭ pentru poporulŭ nostru din punctulŭ de vedere economicŭ şi care cuprinde şi textulŭ originalŭ alŭ legilorŭ din 1877 art. VIII şi din 1883 art. XXV tradusŭ în limba românéscă cu explicărĭ. Autorulŭ este d-lŭ *Pavelŭ Rotariu*, redactorŭ şi advocatŭ în Timişóra. Preţulŭ unui esemplarŭ 15 cr.

Turnulŭ Colţia din Bucurescĭ.

Cu ocasiunea dĕrîmării turnului Colţea din Bucurescĭ s'a mai aflatŭ unŭ micŭ clopotŭ, pe care nu se află altă inscripţiune decâtŭ numele fabricantului: A. Boemches şi anulŭ 1808. O girlandă se află în partea de susŭ, de jurŭ împrejurŭ.

Pe celalaltŭ clopotŭ, despre care amŭ amintitŭ că s'a aflatŭ în turnulŭ Colţea, se află din vorbă în vorbă următórea inscripţiă în limba latină:

„Acestŭ mare clopotŭ s'a turnatŭ „în cinstea s. Treime a trei Ierarchĭ Ioan, „Vasile şi Grigore, de către marele spă„tarŭ Mihailŭ Cantacuzino, la anulŭ „1715. — C. B. D. P.

„Acestŭ clopotŭ a cursŭ prin focŭ „şi s'a turnatŭ de Iohannes Baptista „Dival în Viena în anulŭ 1815.“

Afară de aceste inscripţii este şi o pajeră austriacă şi sfinţii Ioanŭ, Grigore şi Vasile.

Cu privire la însemnătatea istorică a clopotului din turnulŭ Colţea, „Naţiunea“ scrie între altele:

La suirea pe tronŭ alŭ lui George Bibescu, clopotulŭ Colţei a jucatŭ unŭ rolŭ însemnatŭ. Acestŭ clopotŭ căḑutŭ pe timpulŭ cutremurului celui mare, sta părăsitŭ într'unŭ maidanŭ din faţa turnului, cam pe loculŭ unde e clăditŭ adĭ hotelulŭ d-lui Grigore Şuţu. Când cu alegerea lui Bibescu-Vodă, oraşulŭ voi sĕ-şĭ manifeste entusiasmulŭ pentru acestŭ mare actŭ de desrobire naţională, punĕndŭ la loculŭ lui clopotulŭ Colţei.

In ḑiua când Bibescu avea sĕ păşiască la Curtea-Veche ca sĕ depue jurĕmêntulŭ, Bucureştii avea sĕ rĕsune de clopotulŭ Colţii! Pe o vreme când n'aveam tunurĭ, Românii au creḑutŭ că nu potŭ sĕ-şĭ arate mulţămirea lorŭ către cerŭ într'unŭ modŭ mai măreţŭ, decâtŭ sunândŭ clopotulŭ Colţei din vêrfulŭ turnului. Prin urmare pentru ţéră acest clopotŭ era unŭ simbolŭ, acela alŭ sfîrşitului domniilorŭ fanariote. Nu scimŭ decâ clopotulŭ coborîtŭ din turnulŭ Colţei e acela care fusese pusŭ la locul lui la 1842. Inscripţia slavonă, descifrată de bĕtrânulŭ colonelŭ Popazoglu, adeveresce că clopotulŭ a fostŭ turnatŭ de către spătarulŭ Mihaiu Cantacuzino la 1715 (7223).

Fabricaţia e câtŭ se póte de îngrijită. Literile inscripţiei suntŭ admirabile şi reliefurile cu sfinţii Grigore Vasile şi Ionŭ suntŭ fórte bine conservate. Clopotulŭ e ştirbitŭ într'o parte; se póte din causa căderii de sub cutremurŭ.

Acestea suntŭ notiţele mai recente despre asestŭ clopotŭ, care n'a mai sunatŭ de 30 de anĭ.

Mulţămită publică şi apelŭ.

Considerândŭ că celŭ mai bunŭ mijlocŭ spre rĕspândirea luminei ilŭ formézá bibliotecile şi fiindcă pentru a înfiinţa o bibliotecă nu ne-am pututŭ rădima numai pe propriele nóstre puterĭ, subscrisulŭ mĭ-am luatŭ voiă încă în tómna anului 1886 a adresa unŭ apelŭ publicului românŭ, ca sĕ ne întindă ajutorŭ întru înfiinţarea unei bibliotecĭ pentru Reuniunea învĕţătorilorŭ românĭ, sĕlăgenĭ din cerculŭ Tăşnadŭ-Sărăuadului. In urma acestui apelŭ Dlŭ Redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ a binevoitŭ a ne da diarulŭ d-sale pe lângă preţulŭ de 4 fl. v. a. pe întregŭ anulŭ 1888. Dlŭ Emiliu Lobonţŭ preotulŭ Boianului, a donatŭ pentru bibliotecă 2 fl. Domnulŭ Dr. Vasiliu Lucaciu până ce nu încetase fóia d-sale „Revista catolică“ ne-a dat'o gratisŭ pentru bibliotecă. Dlŭ redactorŭ alŭ ḑiarului satiricŭ „Caliculŭ“ I. Popa ne trămite ḑiarulŭ sĕu gratisŭ. Dlŭ Redactorŭ Nicolau F. Negruţŭ ne trămita fóia beletristică „Amiculŭ Familiei“ pe lângă preţulŭ de jumĕtate, adecă pentru 2 fl. v. a. pe anŭ. Dlŭ Augustinŭ Deganŭ, învĕţătorŭ dirigentŭ grăniţărescŭ, nĭ-a donatŭ opulŭ sĕu întitulatŭ „Cursŭ de stupăritŭ“. Dlŭ Demetriu Coroianu, protopopŭ alŭ Tăşnadŭ-Sărăuadului, ni-a donatŭ mai multe cărţĭ. Asemenea nĭ-au donatŭ cărţĭ şi alţĭ domnĭ învĕţătorĭ din acestŭ cercŭ precum şi d-lŭ Antoniu Bălibanŭ studentŭ în teologia din seminarulŭ gherlanŭ.

Rogândŭ pe marinimoşii donatorĭ sĕ priméscă cea mai cordială mulţămită pentru cele donate, din nou îmĭ permitŭ a adresa acestŭ modestŭ apelŭ alŭ meu către fiă-care Românŭ iubitorŭ de neamulŭ sĕu, ca sĕ binevoiéscă a ne sprijini cu obolulŭ sĕu orĭ cu oferte de cărţĭ, ér mai alesŭ sperămŭ în privinţa acésta a nĭ-se da o binevoitóre atenţiune din partea prestimaţilorŭ domnĭ autorĭ şi redactorĭ românĭ.

Tóte ofertele marinimóse se vorŭ cuita la timpulŭ sĕu pe calea ḑiaristică. Ofertele în cărţĭ orĭ în banĭ suntŭ a se adresa subscrisului bibliotecariu şi cassarŭ!

Cehalulŭ românŭ (Oláh Csaholy u. p. Tasnád, Szilágy m.) p. u. Tăşnadŭ, (comitatulŭ Sĕlagiului) 23 Augustŭ 1888.

Dionisiu Văleanŭ,
învĕţătorŭ, ca bibliotecarŭ şi cassarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 28 Augustŭ. Opiniunea publică este încâtva neliniştită prin netăgăduita legătură în care stau *mĕsurile maritime ale Italiei* cu conferenţele din Friedrichsruhe şi Eger. *Se vorbesce de evenimente surprinḑĕtóre*, mai alesŭ în ce privesce Tripolis.

Berlinŭ, 28 Augustŭ. Impĕratulŭ Wilhelm va începe călĕtoria sa spre miéḑă-ḑi în 26 Septemvre. Va visita mai ânteiu pe regele de Württemberg, pe marele duce de Baden şi pe prinţulŭ regentŭ alŭ Bavariei; apoi va visita Roma şi Neapolulŭ şi se va reîntórce peste Ponte la Viena.

Mulţămită publică.

Fiindu-mĭ imposibilŭ a mulţămi în particularŭ tuturorŭ rudeniilorŭ, amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ pentru numerósele dovedĭ de simpatiă şi de condolenţă manifestate verbalŭ, prin scrisorĭ, telegrame şi prin depunerea de cununĭ de florĭ pe sicriu cu ocasiunea înmormêntării scumpei şi multŭ iubitei mele consórte

HARETI,

precum şi pentru numerósa participare la înmormêntarea ei, esprimŭ pe acéstă cale fiecăruia în numele întregei familii cea mai sinceră mulţămită.

Braşovŭ, 15/27 Augustŭ 1888.

Tache Stănescu.

DIVERSE.

Rĕsbunare contra idolilorŭ. Intr'unulŭ din templele oraşului Froochow, din China, suntŭ aşeḑaţĭ idolĭ, la carĭ vinŭ sĕ se róge toţĭ aceia, carĭ dorescŭ sĕ se rĕsbune în contra duşmanilorŭ lorŭ. Murindŭ, de o mórte repede, unŭ comandantŭ militarŭ, poporulŭ credŭ, că mórtea acestuia fusese faptulŭ idolilorŭ. Vice-regele fŭ insciinţatŭ şi dete ordinulŭ sĕ se aresteze şi sĕ se pedepséscă vinovaţii. Prefectulŭ, înarmatŭ cu unŭ mandatŭ iscălitŭ de vice-regele, se presentă la templu şi arestă pe cei cincĭ-spre-ḑece idolĭ — toţĭ de lemnŭ şi avĕndŭ o înălţime de câte cincĭ picióre fiecare. Dér înainte d'aĭ chema la bara tribunalului de anchetă, prefectulŭ le crăpă ochii, pentru ca idolii sĕ nu pótă vedé pe judecătorii lorŭ şi sĕ le facă rĕu mai târḑiu. Resultatulŭ anchetei fŭ supusŭ vice-regelui şi acesta dete ordinŭ sĕ se taie capulŭ idolilorŭ, apoi sĕ-i arunce într'unŭ eleşteu şi sĕ se dărîme din temelii templulŭ unde se afiau, pentru ca alţĭ idolĭ de acelaşŭ felŭ sĕ nu mai pótă veni sĕ turbure liniştea din Froochow.

Unŭ oraşŭ aşeḑatŭ pe o mină de petroliu. D-lŭ Ernest Weisenbauer, profesorŭ de geologiă la universitatea din Heidelberg, a mersŭ la Cincinati, pentru a face studii geologice şi mai multe experienţe la isvórele de gazŭ naturalŭ din Finlandy, (Ohio). Profesorulŭ asigură, că întinderea isvórelorŭ e cu multŭ mai mare de cum se credea la începutŭ şi că sub localitatea Finlandy, adêncŭ în pămêntŭ, se află o cantitate fórte mare de gazurĭ carĭ la cea mai mică presiune în orĭ-ce timpŭ e espusă la o explosiune. Prin nisce telefóne fórte adêncĭ, s'a auḑitŭ că stâncile din lăuntru crĕpă şi se desfacŭ. Cu unŭ termometru a constatatŭ d-lŭ Weisenbauer, că sub localitatea Finlandy, arde unŭ focŭ fórte mare, a cărui temperatură se urcă la 3500 grade. După credinţa sa în năuntrulŭ pămêntului se află o peşteră fórte mare de mine de 1200 de picióre şi care în unele locurĭ atinge de o jumĕtate de poştă. Nisce gazurĭ fórte uşóre şi lesne ca sĕ facă esplosiă, umplu acestŭ golŭ mare. Sub aceste gazurĭ se află unŭ zidŭ grosŭ mai bine de 20 kilometri, compusŭ din stâncĭ. Asupra acestui zidŭ bate şi lovesce foculŭ internŭ, cu gazŭ de 3500 de grade. Deasupra polului umplutŭ cu gazurĭ se află mai ântâiu o massă compactă de granitŭ, pe deasupra acesteia se află unŭ stratŭ grosŭ de pietre mărunte şi în fine o altă massă compactă de pietri marĭ şi vêrtóse. Foculŭ arde necontenitŭ stratulŭ ânteiu şi ilŭ face mereu mai subţire aşa că localitatea Finlanda se află aşeḑată pe celŭ mai subţire terenŭ în raportŭ cu împrejurimele. In curêndŭ, ḑice doctorulŭ, vomŭ fi de faţă la o catastrofă fórte mare. Unŭ geologŭ americanŭ, profesorulŭ Gilbert, se cam îndoiesce de exactitatea observaţiunilorŭ profesorului germanŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 28 Augustu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.22	Vend.	9.26
Argintŭ românescu .	„	9.20	„	9.22
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.77	„	9.80
Lire turcescĭ	„	11.10	„	11.12
Imperialĭ	„	10.10	„	10.12
Galbinĭ	„	5.80	„	5.82
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.10
Renta de hârtiă 5%	91.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.90
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.90
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Bonurĭ croato-slavone	104.75
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	104.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	99.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	129.25
Renta de hârtiă austriacă	81.80
Renta de argintŭ austriacă	82.75
Renta de aurŭ austriacă	112.10
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	870.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	306.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	313.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.78½
Mărcĭ 100 imp. germane	60.25
Londra 10 Livres sterlinge	123.45

Membrii Căimăcămiei ajunşĭ la Sibiiu, N. Golescu şi-a urmatŭ îndată drumulŭ spre Viena şi Parisŭ, ér Eliadŭ şi Tellŭ au rĕmasŭ în Sibiiu, unde încetulŭ cu încetulŭ s'au adunatŭ mai mulţĭ emigraţĭ, ca la 30 la numĕrŭ, şi făcĕndu-se acolo adunare s'a hotărîtŭ de câţĭ-va ca fosta Căimăcămiă de trei sĕ lucreze în numele emigraţiei pe lângă guvernele străine.

Aflândŭ în Constantinopolŭ, că N. Golescu a sositŭ la Parisŭ, i-am scrisŭ o epistolă în care-i esprimamŭ ideea de a avé unŭ singurŭ şefŭ alŭ emigraţiunei, care, ajutatŭ de luminele şi devotamentulŭ tinerilorŭ emigraţĭ, sĕ lucreze în numele ţĕrei pentru unŭ viitorŭ mai multŭ séu mai puţinŭ depărtatŭ, şi ilŭ sfătuiamŭ sĕ se ducă îndată sĕ găséscă la Viena séu la Dresda pe fostulŭ domnŭ Alexandru Ghica şi sĕ-i propue sĕ se declare capulŭ emigraţiunei, adoptândŭ principiile programului revoluţionarŭ din 1848. Ii trimeteamŭ şi o epistolă către fostulŭ Domnŭ, prin care rememoramŭ convorbiţiile ce aveam la Viena, în anii 1845 şi 1846, când ne plimbamŭ nóptea, parcurând de câte ḑece şi cincĭ-spre-ḑece orĭ distanţa dintre otelulŭ Stadt London şi Stadt Francfort; ér în casŭ de a nu puté convinge pe Alexandru Ghica la acéstă acţiune, sĕ se declare elŭ, Nicolae Golescu, şefŭ alŭ emigraţiunei, ca unulŭ ce putuse câştiga amicia lui Soleiman-Paşa, fostulŭ comisarŭ alŭ Porţei în timpulŭ revoluţiunei.

Mai adăogamŭ într'o epistolă, că considerămŭ de cea mai mare importanţă ca generalulŭ Magheru sĕ nu depue armele şi sĕ nu licenţieze trupele adunate în tabĕra dela Traianŭ, ci sĕ trécă cu pandurii în Transilvania.

Mĕ aflamŭ la Constantinopol cu totulŭ în nesciinţă despre cele ce se petreceau între emigraţĭ şi despre ţĕrile pe unde rătăceau; nu eramŭ în comunicaţiune de câtŭ cu trimisulŭ guvernului la Parisŭ, Alexandru G. Golescu, cu trimisulŭ la Francfortŭ Ioanŭ Maiorescu şi cu generalulŭ Magheru, care se stabilise la Triestŭ; aceştia, sciindu-mĕ la Constantinopolŭ, îmĭ împărtăşiau cugetările şi lucrările lorŭ, ţiindu-i şi eu în curentŭ despre cele ce se petreceau în Constantinopolŭ şi în Bucurescĭ.

(„Revista nouă.“) **Ioanŭ Ghica.**

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

No. 2625—1888.

I.

Escriere de concursŭ.

Pentru **3 stipendie din Fundaţiunea fericitului Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ Alesandru Sterca Şiuluţu**, din carĭ **2 de câte 200 fl. v. a.** usuate unulŭ de Vasilie Fodorŭ, rigorosante în drepturĭ, şi altulŭ de Emanuilŭ Doctorŭ, rigorosante în medicină şi dechiarate de vacante din causă, că celŭ dintâiu nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, ér alŭ doilea obţinêndŭ diploma de doctorŭ a terminatŭ cursulŭ, — şi **unŭ stipendiu de 60 fl. v. a.** dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că beneficiatulŭ Octavianŭ Tobiasŭ, studentŭ de a IV-a clasă gimn. nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, se escrie concursŭ cu terminulŭ de 15 Septemvre a. c. st. nou.

La aceste stipendie potŭ concurge:

a) numai tinerĭ studenţĭ miserĭ gr. catolicĭ, carĭ suntŭ născuţĭ în Archidiecesa gr. cat. de Alba-Iulia, şi suntŭ Românĭ de nascere.

b) carĭ pre lângă purtare morală bună au din studie calculĭ de **Eminenţiă.**

c) ascultătorii de medicină, de drepturĭ, de sciinţele reale, precum suntŭ: technica, montanistica, silvanistica şi la vr'o academiă comercială.

d) dintre concurenţĭ vorŭ ave preferinţă în înţelesulŭ literelorŭ fundaţionale, ceteris paripus, consângenii piului fundatorŭ.

e) dela concurenţĭ se recere, ca **pre lângă testimoniele alăturate în copie autentice şi nu în origine** la cererile concursuale, se mai producă: atestatŭ demnŭ de credinţă, prin care sĕ documenteze consângenitatea cu piulŭ fundatorŭ, carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, care sé fiă subscrisŭ de antistia comunală politică şi de parochulŭ concernente, şi întăritŭ cu sigilulŭ parochialŭ şi celŭ comunalŭ, precum şi cu subscrierea oficiului pretorialŭ, ér în cetăţĭ şi opide cu subscrierea antistiei cetăţiene seu opidane, — în urmă:

f) concurenţii sĕ numescă espresŭ institutulŭ, la care şi unde vorŭ sĕ continue sciinţele academice orĭ gimnasiale.

Cererile concursuale ăstmodŭ adjustate sĕ le subşternă până la terminulŭ preфiptŭ consistoriului subsemnatŭ. Concursele, carĭ nu vorŭ fi astfelŭ instruite şi nu se vorŭ subşterne în terminulŭ prefiptŭ nu se vorŭ lua în consideraţiune.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

121—126, 3—3

II.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 100 fl. din Fundaţiunea Tordaiană,** usuatŭ de Aureliu Mureşianu, rigorosantŭ în drepturĭ şi dechiaratu de vacantŭ din causă, că nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8 se escrie concursŭ **cu terminulu pre 15 Septemvre a. c. st. nou.**

Condiţiunile pentru obţinerea acestui stipendiu suntŭ cele espuse mai susŭ în concursulŭ escrisŭ pentru stipendiele şuluţiane.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

III.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 150 fl. v. a. din Fundaţiunea fericitului Ioanŭ Chirilla** fostŭ canonicŭ metropolitanŭ, usuatŭ de Eugeniu Banuţiu studentŭ de a IV-a clasă gimn. şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că n'a produsŭ atestatŭ scolasticŭ cu calculĭ satisfăcĕtorĭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, — şi **altŭ stipendiu de 40 fl. v. a. din Fundaţiunea Alutaniană** usuatŭ de Aureliu Petruca gimnasistŭ absolutŭ, se escrie concursŭ cu **terminulu pre 15 Septemvre a. c. st. nou.**

Doritorii de a obţine unulŭ din aceste stipendie au sĕ-şĭ subşternă cererile sale concursuale instruite în înţelesulŭ condiţiunilorŭ din concursulŭ publicatŭ pentru stipendiele şiuluţiane subsemnatului consistoriu metropolitanŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

CONCURSŬ.

Pentru postulŭ de învĕţătóre la scóla grăniţerescă din Voila, comitatulŭ Făgăraşului, cu salariu anualŭ de 300 fl. v. a. apoi cuartirŭ şi lemne de focŭ, prin acésta până la 4 Septemvre st. n. a. c. se escrie concursŭ.

Reflectantele până la terminulŭ de susŭ au sĕ-şĭ subşternă suplicele lorŭ instruite cu documentele necesare la

Comitetulŭ administratorŭ de fondulŭ şi scólele foştilorŭ grăniţerĭ din reg. rom. I la Sibiiu.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovu.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovu la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".